

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 284/2021-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/163/2016 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Náhradu trov právneho zastúpenia ustanovenej advokátke **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. októbra 2020 domáha vyslovenia porušenia bližšie nešpecifikovaných práv. Uznesením ústavného súdu z 27. apríla 2021 bol sťažovateľovi ustanovený právny zástupca v konaní pred ústavným súdom.
2. Ústavný súd vlastným šetrením zistil, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5T/163/2016 z 12. júla 2017 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „TZ“) s poukazom na ustanovenie § 140 písm. b) TZ, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 3To/145/2017 z 31. januára 2018 odvolanie sťažovateľa zamietol.
3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že v trestnej veci Okresného súdu Zvolen vedenej pod sp. zn. 5T/163/2016 podal sťažovateľ 19. augusta 2019 dovolanie. Dňa 29. januára 2020 bolo súdu doručené späťvzatie dovolania. Následne sťažovateľ 26. februára 2020 podal nové dovolanie. Spis nebol zaslaný Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z dôvodu, že ustanovená obhajkyňa [REDAKOVANÉ] pre dovolacie konanie

(ustanovená 30. novembra 2020) požiadala o predĺženie lehoty na podanie dovolania do 31. januára 2021. Okresný súd opatrením z 30. novembra 2020 predĺžil lehotu na podanie dovolania.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v neúplnom podaní namieta porušenie svojho základného práva v súvislosti so zbytočnými priet'ahmi pri predkladaní spisu dovolaciemu súdu a tvrdí, že už pri prvom podaní dovolania, ktoré neskôr vzal späť, došlo k priet'ahom. Dôvodom, pre ktorý sťažovateľ dovolanie vzal späť, mali byť mylné informácie jeho obhajkyne, že o jeho „sťažnosti“ už bolo rozhodnuté.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Z podania sťažovateľa doručeného ústavnému súdu 27. mája 2021 je zrejmé, že dovolanie sťažovateľa najvyšší súd uznesením č. k. 2Tdo/24/2021 z 28. apríla 2021 odmietol.

6. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, IV. ÚS 62/08, I. ÚS 165/2015).

7. Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje.

8. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (III. ÚS 171/20). Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že právna neistota sťažovateľa v namietanom konaní pri predkladaní spisu dovolaciemu súdu je podstatne menšia, pretože o jeho skutku už bolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím krajského súdu. V priebehu konania pred ústavným súdom bolo rozhodnuté už aj o dovolaní.

9. Po preskúmaní uznesenia najvyššieho súdu ústavný súd zistil, že proti uzneseniu krajského súdu sťažovateľ prostredníctvom ustanovenej obhajkyne podal dovolanie 20. januára 2021. O dovolaní najvyšší súd rozhodol 28. apríla 2021.

10. Z uvedeného je nepochybné, že celé dovolacie konanie trvalo 3 mesiace a 8 dní.

11. Ústavný súd vo vzťahu k argumentácii sťažovateľa o okolnostiach späťvzatia dovolania (prvého) uvádza, že v rámci posudzovania kritérií opodstatnenosti prieskumov sa prihliada aj na správanie účastníka v namietanom konaní. Sťažovateľ uvádza, že dovolanie vzal späť z dôvodu mylnej informácie jeho obhajkyne. Takéto konanie sťažovateľa by ústavný súd posúdil ako nedôsledný postup sťažovateľa.

12. Na základe uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

13. Ustanovená advokátka pred ústavným súdom nevyvinula aktivitu, a preto jej ústavný súd náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal (§ 37 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu